

VÁCLAV RYNEŠ

PARADIGMA A VIZE
LIDSKÉ SPOLEČNOSTI

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

OBSAH

ČÁST I. Optimistické a pesimistické alternativy	9
Úvod	11
Lidstvo ve vesmíru	13
Planeta Země; Vývoj názorů lidských bytostí na planetu Zemi; Vesmír; Vesmírné prostory a lidská bytost; Člověk – lidská bytost; Pojetí vesmíru a lidstva T. de Chardina; Země; Geologický vývoj planety Země; Lidská bytost; Dějiny lidstva; Z dějin civilizačního vývoje; Filozofie dějin; Civilizace; Jiné úhly pohledu na lidské dějiny a civilizace; Ještě jiný úhel pohledu; Další úhel pohledu; Lidské bytosti v pojetí etnickém; Kultura a vzdělanost; Lidské bytosti a světový názor – světonázor; Civilizace – civilizační a dějinné souvislosti; Vývoj, dějiny, civilizace; Kód lidského života.	
Stát a společnost	37
Stát a základní civilizační formy lidstva; Některé historické definice; Politický režim – systém; Různé dějinné formy státu; Státnost ve vývojovém procesu lidstva; Stát ve formě federace; Stát ve formě konfederace nebo unie; Aliance; Demokratická státnost; Ústavnost; Parlamentarismus; Korporativismus; Mezinárodní organizace.	
Sociální státnost	44
Lidská společenská nerovnost; Sociální nerovnost; Lidská současnost; Nerovnost a lidské rozvrstvení; Nerovnost a občanská společnost; Důchodové a nemocenské pojištění; Lidský organizační rozmach na povrchu planety; Vize sociální státnosti; Jak vznikla koncepce sociální státnosti; Různé možné definice.	
Společenské jevy	54
Evoluce; Lidstvo jako zvláštnost vesmíru; Mnohost různorodého a jedinečnost; Náhodnost a nahodilost lidských osobností; Předurčenost; Revoluce; Možné katastrofické situace; Lidská představa konce světa; Apokalypsa; Armageddon; Kataklysmata; Nebezpečí vzniku globálních jaderných a nejaderných konfliktů; Nekontrolovatelný růst lidské populace; Možnosti vyčerpání životních zdrojů; Devastace životního prostředí;	

Civilizační choroby a nemoci; Přírodní katastrofy; Lidský futurismus; Lidstvo a globalizace; Války – válečné konflikty a terorismus; Války jako společenský jev; Možné jiné násilné vlivy; Hvězdné války; Kybernetické války; Hybridní konflikty; Klíč k společenským a globálním krizím; Může lidstvo existovat bez forem násilí?	
Formy lidského sdružování.	77
Od rodiny až k občanské společnosti; Občanská společnost; Národ; Společenské systémy; Politické stranictví.	
Duchovní vývoj na začátku 21. století.	87
Věda a víra; Náboženství; Náboženská víra a ateismus; Náboženská vize pozemské spravedlnosti; Lidská morálnost; Náboženské fenomény globalizace lidstva; Islám; Svoboda a nutnost; Dobro a zlo; Genocida; Svoboda a autorita; Individualismus, kolektivismus a ideologie; Vlastnictví a vlastnické vztahy; Vlastnictví a životní zdroje; Možné sociální a vlastnické trendy.	
Mimořádnost první globální civilizace.	103
Lidské tvůrčí schopnosti; Tvůrčí schopnost a nahodilost; Civilizace jako dějinný jev; K čemu směřuje globalizační civilizace?; Soběstačnost a nesoběstačnost lidstva; Nutná lidská společenská samoregulace ve vývoji lidstva; Jsme na prahu společenských a sociálních změn; Evropská a americká civilizace; Od současnosti k nové perspektivě; Dnešek a možné alternativy zítřka; Z množin různých alternativ; Šance pro zítřek.	
PŘÍLOHY	
1. Lidské poznatky o vesmíru.	124
2. Mikrosvět a život.	126
3. Různý druh lidských morálních hodnot.	129
4. Náboženství.	134
5. Vybrané světové velmoci a mocnosti jako nositelé jaderných zbraní.	136
6. Úvaha ryze česká.	137
7. Osobní vyznání.	141
Slovníček.	143
Literatura.	146

ČÁST II. Kolaps nebo další vývoj lidstva.....	149
Úvod	151
Hybridní svět 21. století	153
Konfliktní lidské soužití; Změny pohybu lidstva na planetě; Jaké je lidské společenství v současnosti; Duchovno a světská moc.	
Negativní jevy současnosti	161
Dezinformace; Argumentační lež; Společenské a politické nepravdy; Propagace – propaganda; Medializace a civilizace; Masová komunikace.	
Postmoderní lidský svět.	167
Informatika; Virtuální světy; Sociální sítě; Klonování.	
Člověk v hybridní realitě.	172
Lidský svět plný klamů a dezinformací; Kam dospěla lidská bytost v současnosti jednadvacátého století?; Lidské konečno a nekonečno.	
Rozumová a emotivní lidskost.	176
Život; Životní parametry; Lidské reálné a nereálné poznání; Lidská hmotnost a poznatelnost vesmíru; Možnosti člověka ve vesmíru; Lidské priority; Život jako prožitek a úděl; Rozum; Krize rozumu; Myšlení; Emoce; Umělá inteligence; Robotika; Psychiatrické poruchy lidských bytostí; Patologické jevy.	
Vesmírný a lidský kolaps	188
Lidské bludiště; Společnost nad propastí; Lidská hmotnost jako limitující faktor průniku do vesmíru; Časoprostorové jednotky; Sociální proměny; Smrt jako cíl a program; Chaotický svět elitářství a demokracie; Možnosti lidské perspektivy; Korporace a současnost.	
Lidstvo v současnosti	197
Vývoj politické terminologie; Rozpor mezi lidskou potřebou a spotřebou; Hledání duchovní jednoty; Změny v pohybu lidstva na planetě; Kam od demokracie?; Společenská restrukturalizace; Genderová restrukturalizace; Politika rozvoje životních šancí; Co je největší nebezpečí pro lidskou bytost?; Tajemství života.	
Život – vesmírná lidská stopa	208
Co může být lidská existence?; Nový <i>homo sapiens</i> – člověk nemoudrý, ale paranoidní; Existence a víra.	
Příloha: Závěrečná úvaha	212
Literatura	216

ÚVOD

První část *Paradigma lidské společnosti* je zaměřena na vývoj lidské bytosti a možné perspektivy, druhá část pak na globální současnost vývoje hybridního světa, kdy není ani mír a ani válka a soutěží se všemi prostředky o mocenskou nadvládu na planetě a již i o zdroje životních potřeb a životních podmínek pro stále se rozrůstající lidstvo.

Do popředí vystupuje možnost lidského a společenského kolapsu, kdy mohou být příčinou vědomá nebo nevědomá selhání lidského faktoru. Co je třeba si uvědomit v úvaze o lidstvu, jeho perspektivě nebo i možné katastrofě? Je nutných pár slov z rodného listu existence života, lidské bytosti a společnosti na planetě Zemi.

Počátek lidské existence je neznám a je příčinou lidských dohadů. Perspektiva lidské bytosti ve vesmíru a vznik života není známa a je příčinou lidských dohadů. Život je dar i úděl. Život, to jsou nepopsané stránky, do kterých každý z nás píše svůj záznam. Je to krátký zápis o lidském dobru a zlu, o lásce a zklamání, který předkládáme v okamžiku, kdy na obzoru smrti hledáme něco více – novou duchovní naději a perspektivu Boží existence nebo jen nicotu. Životní prožitek a tok našeho života se odehrává v lidském civilizačním procesu a v nějaké časoprostorové jednotce, ve které má lidské společenství svou vizi mezilidské solidarity a rovnosti i perspektivy.

Planeta Země

Svrchní obal Země je v přímé interakci se zemskou sférou, hydrosférou a biosférou. Všechny tři vrstvy umožňují existenci života, lidské bytosti a společnosti. Kůra planety je tvořena pevným zemským povrchem a oceány až do hloubky 70 kilometrů (mořská 5–10 kilometrů). Zemské jádro je stále žhavé a lidské

bytosti nepřístupné. Lidské bytosti žijí jen na tenké povrchové vrstvě tvořené pevninou a oceány.

Lidská bytost

V lidském těle většina buněk stárne a biologické nastavení je geneticky omezené. Lidský organismus a lidský život má svou časoprostorovou bariéru. Lidské tělo obsahuje okolo 75 miliard buněk, které se během lidského života obměňují. Lidský organismus představuje svět sám pro sebe a je nepředstavitelnou ukázkou složitosti formy lidského života ve hmotné a duchovní formě.

Vesmír

Vesmír je dynamický, proměnlivý a je v neustálém pohybu. Až jednou životodárné Slunce spotřebuje většinu svého materiálu, začne proces nafukování, který pohltí nejbližší tři planety a stane se rudým obrem a postupem času se smrskne na bílého trpaslíka. Astronomové, aby nemuseli počítat v obrovských číslech, zavedli měření vesmírných vzdáleností na světelné roky. Světelné roky vyjadřují vzdálenosti pro lidské bytosti nedosažitelné vzhledem k lidské hmotnosti a časové omezenosti. Lidské bytosti proto jen mohou snít sen o vesmíru a překonání milionů světelných let!

Evoluce lidského života

Lidské bytosti a lidstvo ve vesmíru provází stálý vývojový proces a stále proměny i vývojové zlomy v měnících se životních a existenčních podmínkách. V jednadvacátém století však vznikla i alternativa možného lidského sebezničení, nějaké katastrofické situace, vývojového zlomu, který může znamenat nejen kolaps, ale v optimálním případě zásadní sociální změnu pro lidské společenství, ale i změnu životních podmínek a určitá omezení v rámci biosféry.

HYBRIDNÍ SVĚT 21. STOLETÍ

Konfliktní lidské soužití

Planeta a lidské společenství vstoupily do 21. století ve znamení existence zbraní hromadného ničení a globálního terorismu. Dvacáté století se odehrálo za existence dvou světových válek a vzniku dvou celosvětových mocenských bloků socialistické a kapitalistické soustavy a nerovnoměrného rozvoje ve zbytku světa. Dvacáté první století začalo za mocenské převahy tří supervelmocí (Rusko, Čína, USA) a řady dalších států, majících jadernou výzbroj. OSN sdružuje veškeré státy na planetě, ale její poslání a činnost je zamrzlá a umrtvená jednomyslným usnesením její Rady bezpečnosti, respektujícím právo veta.

Celosvětový pokrok však přinesl nový vývoj společenského a politického charakteru a nové technologie, ale i globální informatiku a svět kybernetiky a genetiky. Životní prostředí již nelze hodnotit lokálně, ale globálně, celoplanetárně. Životní prostředí se nebývale rychle hroutí a rovněž tak zdroje důležité pro existenci života, lidské bytosti a společnosti na planetě. V lidské společnosti nastal čas multikultury, informatiky, sociálních sítí, ale i sítě demokratické, autoritativní a totalitní státnosti.

V celosvětovém měřítku se střetávají různé ideologie, ideje a různá náboženství, které se promítají do života obyvatelstva na planetě, ale i do mocenských střetů. Nastalo období trvající přes šedesát let jistého mírového stavu, kdy se sice lokálně válčí, ale globálně existuje stav hybridních válek.

Takzvaný ozbrojený mír a stálá vojenská připravenost a ostrá politická, diplomatická a mocenská ekonomická soutěž o nadvládu a získání převahy je součástí globálního lidského světa. Mocenský zápas mezi supervelmocemi se posunul tak, že se nejedná o zmocnění a ovládnutí i připojení nějakého

území, ale o ovládnutí životních a surovinových zdrojů pro vlastní existenci a přežívání na planetě v lepších podmínkách, než mají druzí.

V jednadvacátém století jde o to, zda za existence zbraní hromadného ničení a zhoršování životního prostředí se dá přežít a za jakých podmínek. Optimální variantou je lidský svět bez jaderných zbraní a rovnoměrného čerpání životních zdrojů a nezhoršování životního prostředí. I největším optimistům je jasné, že se může jednat již jen o nereálný scénář, když existují tisíce jaderných náloží ve skladech řady států. Je nutno si přiznat, že se lidstvo dostalo do situace trvalého ohrožení své existence a své biosféry. Reálná je hrozba, že někde a někdy budou použity zbraně hromadného ničení v lokálním nebo globálním konfliktu, kdy prohrávající strana zatáhne za jadernou záchranou brzdu. V takovém případě je reálná i hrozba kontaminace vodních zdrojů, půdy i ovzduší s dopadem na životní zdroje na planetě.

Co lze očekávat? V každém případě pokračování mocenských zápasů a nevypočitatelného jednání světových supervelmocí a velmocí, které disponují celým arzenálem různých strategických a taktických zbrojních systémů a různými možnostmi pro vedení hybridních válek proti různým protivníkům. Očekávat lze také společenské a sociální proměny, jež mohou mít evoluční i revoluční podobu na různých částech světových kontinentů, ale i různé vlny ekonomických a sociálních krizí; zároveň i nutnost různých regulačních opatření, ale i nový vývoj v oblasti státních a samosprávných systémů, jež mohou být vynuceny okolnostmi a životními stavy na planetě.

Již dnes začíná hrozit, že se lidské společenství může zhroutit samo od sebe a pozvolna se vyhubit nebo se vrátit do doby kamenné. Optimální by byl mírový rozvoj a rovnoměrné budování globální životní úrovně a hledání nových forem demokratického uspořádání lidstva na planetě. Taková možnost je asi velmi minimální, ale je optimální z hlediska zachování života a lidstva na planetě. Spíše lze očekávat různé až katastrofické stavy a mocenské zápasy o životní zdroje nutné k existenci a přežívání v lokálním i globálním životním prostředí na planetě. Je nutno si uvědomit, že život a existence lidské bytosti a lidské společnosti jsou prozatím jedinou výjimkou v nekonečném a hmotném vesmíru.

Jak lze charakterizovat prostředí ozbrojeného míru a násilných i nenásilných akcí v současné vývojové etapě lidského společenství? Charakteristickým

rysem je hybridní válčení, které umožňuje v mírové době použití všech násilných a nenásilných prostředků k dosažení nějakých cílů lokálního nebo globálního charakteru. Takové období se vyznačuje použitím dezinformačních a kybernetických prostředků, mediálního a ekonomického nátlaku za použití propagace, špionáže, diplomacie a někdy i násilných prostředků. Jedná se o dosažení taktických nebo strategických cílů a získání rozhodujícího mocenského vlivu v lokálním nebo globálním prostředí. Někdy může být cílem změny společenských a politických poměrů nebo změny politické a jiné orientace. Tento druh mocenského tlaku nebo nadvlády lze praktikovat za použití mírových i nemírových prostředků. Hybridní nátlakové formy nemusejí mít za účel nějakou genocidu a zničení životních zdrojů, ale jen docílit potřebných změn, ale i ovládnutí ekonomických a surovinových zdrojů na daném území nebo ve státě. Cílem může být rozmanitý účel, kdy hybridní pojetí války smazává rozdíl mezi válečným stavem, konfliktem a mírovým stavem a stává se nepřetržitou hrozbou mocensky silnějších proti slabším, kteří nedisponují vyspělou technologií a rozvinutou ekonomickou základnou. Z hybridních konfliktů se stává nový druh vztahů mezi státy s různou demokratickou, autoritativní a totalitní státností, ale i mezi tvůrcími se a měnícími mocenskými bloky.

Celý lidský svět se proměňuje v kolbiště, kde se „producírují“ supervelmoci a různé mocnosti a kde se střídá mocenská převaha na pevnině, v oceánech a ve vzdušném prostoru a chrástí se zbrojními systémy. Lidská a občanská práva a svobody se stávají manifestačními deklaracemi, za nimiž se skrývají mocenské ambice bez morálních zábran, kdy dílčí účelovost a prospěšnost je něco více, než je lidská solidarita a humanita. Morální je vše, co prospívá jednotlivci, národu, státu a nemorálním se stává vše, co tomu brání. S globalizací lidstva vznikla i nová priorita – využít vše pro optimální prožití pozemského života na úkor jiných lidských bytostí. Lidské bytosti a lidstvo jako celek se však již dostávají do stádia, kdy svým jednáním poškozují celou biosféru a zdroje životních potřeb pro současnost a další perspektivu; do období, kdy je ve vlastním zájmu již potřebné, aby vznikly podmínky pro regulaci mocenských zájmů a společenského a politického uspořádání na planetě.

Vzniká stádium lidského vývoje, kdy v zájmu zachování života, člověka a lidstva na planetě přijde období, kdy neomezená lidská svoboda narazí

na bariéry lidské fyzické omezenosti v oblasti prioritních životních zdrojů a limitů biosféry, která obklopuje planetu Zemi. Najednou lidské bytosti zjistí, že neomezenost lidské svobody je omezena hmotnými zdroji, které limitují jejich hmotnou existenci.

Planeta může pozbýt schopnost uchovat životní prostředí v lokálním i globálním měřítku a vznikne možnost omezených pozemských zdrojů nutných pro existenci života a lidských bytostí na planetě.

Změny pohybu lidstva na planetě

Postmoderní doba přináší vedle změny klimatických podmínek na planetě i zásadní změny v rozmístění lidstva na planetě a putování za lepší životní úroveň. V další vývojové fázi lidského společenství to bude asi putování a pokusy o přemísťování za životními zdroji nutnými pro existenci života.

V současnosti se jedná o migrační procesy z autoritativních a totalitních států do bohatších demokratických států, a to z důvodů politických, hospodářských a sociálních. Nízká životní úroveň, nezaměstnanost, nedostatek životních zdrojů jsou příčinou migračních proudů z chudšího prostředí do bohatšího. V řadě rozvojových zemí se stávají hlad a bída, nedostatek pitné vody a nemoci hnací silou vedle jiných společenských příčin.

V postmoderní době se vyskytují i jiné příčiny jako náhlé klimatické změny, přírodní katastrofy a na některých planetárních místech se objevuje i faktor přelidnění a na jiných faktor menší zalidnění. Nerovnoměrnost průmyslového a hospodářského vývoje a životní úrovně stále více dává lidstvo do pohybu v globálním a světovém měřítku. V hospodářsky rozvinutých zemích zase dochází ke krizím z blahobytu, který je dnes značným protikladem proti zemím trpícím hladomorem a nedostatkem životních zdrojů. Do globálního lidského světa vstoupily i jiné faktory, jako znečištění ovzduší, oceánů, moří a podzemních vod na pevnině.

Jaderným konfliktům se snad lidstvo v zájmu své existence dokáže vyhnout, zejména pak mocenským střetům o životní zdroje pro obyvatelstvo jednotlivých zemí, států, kontinentů, a přijmout potřebná opatření pro generace žijících. To ukáže teprve až další budoucnost. Již dnes se začíná rýsovat realita, že toho nelze dosáhnout bez změny nekontrolovatelné lidské svobody a individuálního a kolektivního egoismu. Globalizace planety, multikulturnost

a změna životních podmínek si vyžádá i hluboké proměny současné civilizační formy, ale i nové globální, společenské a sociální uspořádá lidstva na planetě.

Jaké je lidské společenství v současnosti

V okamžiku, kdy se lidské společenství dostalo do stádia globalizace, došlo k nebyvalému mísení různých kultur a národů v celosvětovém měřítku. Lidstvo se začalo diferencovat již v rámci celku a celosvětově a jednotlivé civilizace se začaly prolínat. Vznikly celosvětové organizace a celosvětová síť demokratických, autoritativních a totalitních politických systémů a států.

Lidstvo se začalo sjednocovat v různých společenských a politických organizacích a blocích. Lidský svět se proměnil a rozčlenil z hlediska různé státnosti, životní úrovně a sociálních jistot, na bohaté a chudé, na zaměstnance a zaměstnavatele, na nábožensky věřící a nevěřící, ale i na jiná možná sociální hlediska. Lidská rovnost a nerovnost již překonala otrockou, feudální, průmyslovou etapu svého rozvoje a směřuje k nové sociální perspektivě, kde se lidská bytost proměnila v občana, kterému vznikla občanská práva a povinnosti.

Lidstvo překonalo minulost spojenou s různým druhem panovnických monarchií a dostalo se do etapy, kdy na základě občanské společnosti vzniká nová nerovnost, kdy ve světovém měřítku vznikly nové vládnoucí a řídící mocenské elity, bez rozdílů státního uspořádání. Elity, které za pomoci finančního kapitálu ovládají a stojí nad společenským a státním uspořádáním lidského společenství.

Lidské společenství dospělo k deklaraci lidských a občanských práv a svobod, které však ztrácejí svůj význam ve společnosti, jež též vyprodukovala novou formu lidské závislosti na produktech lidské svobody. Společnosti, které se zahalují do roucha demokracie a politické korektnosti, tak zakrývají nespravedlivé rozdělení a čerpání životních zdrojů pro všechny vždy existující lidské bytosti a jejich perspektivu. Vedle koncepce občanské společnosti, která se sama manifestačně vyhláší, existují i pokrytecká vyhlášení mocenských elit bez rozdílů formy státnosti o respektování mezilidských hodnot, která se v praxi všech vládnoucích elit proměňují ve slova bez reálných skutků a která účelově zakrývají jejich mocenské ambice.

V rámci proklamací o lidské svobodě a korektní politice začal existovat nový druh lidské nesvobody, kdy je občan svírán a svázán manipulativní sítí účelového nátlaku a manipulace, kdy je s ním účelově zacházeno nějakou

mocenskou elitou k prosazování nějakých s ní spojených zájmů. V okamžiku, kdy se lidské společenství dostalo do stádia globalizace, začalo i mísení různých národů a kultur v celosvětovém měřítku ale i k rozšiřování negativních forem lidského soužití. Lidstvo se začalo nově diferencovat a rozčleňovat na základě protikladných duchovních a filozofických proudů a sociálního členění, ale i mocenských zájmů. Začalo nové lidské potáčení mezi dobrem a zlem, kdy lidská svoboda je různým způsobem deformovaná, kde začal více převládat lidský egoismus nad mezilidskou solidárností. Vznikají nepravé morální zásady a hodnoty, kdy lži jsou prohlašovány za lidské pravdy, kdy tolerance se stává slabostí, která je účelově zneužita, a kdy vznikají nepravdivé reality, ovlivňující lidský rozum a emoce. Lidský život bez nějakých zábran se stává účelovou záležitostí v okamžiku nějaké současnosti a je povýšen za životní cíl, který se v okamžiku smrti proměňuje v nicotu. V lidském společenství vzniká nový druh strachu a beznaděje v okamžicích, kdy lidské bytosti jsou postaveny tváří v tvář nečekané ztrátě své životnosti.

Lidstvo a lidské bytosti – střed planetárního systému a biosféry Země – se staly samy pro sebe středem vesmíru a začaly se hroutit a utápět ve své malosti v kosmickém prostoru. Zlomové okamžiky možného lidského vývoje, jež mohou srazit lidskou velikost (neomezenost svobody) na minimum, jsou asi další možnou perspektivou, a to vedle stálého hledání kreativity duchovna – Boha.

Duchovno a světská moc

V jednadvacátém století se ukazuje, že dávný střet mezi mocí světskou a duchovní, mezi kmenovým vůdcem a čarodějem, později mezi knězem a nějakou pozemskou mocí, probíhal po staletí na všech možných místech planety a později jako evropský mocenský střet mezi světskou mocí a duchovní. V evropských podmínkách si světská moc postupně podrobila církevní moc a v dalším procesu se státní moc odloučila od církevní. Státní moc se sekularizovala a odstavila náboženství do úlohy kulturního fenoménu. V občanské společnosti pak dochází k procesu soužití nábožensky věřících s nábožensky nevěřícími za různé míry vzájemné tolerance.

V globálním měřítku vznikla i náboženská státnost (různého druhu) vedle sekularizované, a to za existence různého druhu tolerance. Na globální lidské

jeviště vstoupil ateismus (militantní a nemilitantní podoby) a náboženství (v militantní a nemilitantní podobě), ale i různý druh morálních a nemorálních hodnot, tak jak vznikaly ve vývojovém procesu lidstva. V rámci evropské a americké civilizace a vzniklého demokratického prostředí se proměnily náboženské hodnoty na všelidské, ale různorodé morální a nemorální hodnoty. Zatímco se některá světová náboženství ve svém vývoji oprostila od jakékoli formy násilí, některá náboženství si zachovala netoleranci a ještě násilnou středověkou formu, tak jako určitá část islámu.

Klíčem k pochopení současnosti je, že demokracie svou sekularizací a pojetím svobody vnucuje všem ostatním svá morální pravidla, která jsou v rozporu s náboženským cítěním: žít ve víře a podle víry. Na druhé straně některá náboženství zase ostatním vnucují násilnou formou svou náboženskou a státní představu. Prozatím neexistuje žádná globální dohoda a morální zásady pro všeobecné respektování na globální úrovni. Současné lidstvo se rozčlenilo nejen po stránce společenské, politické a sociální, ale také náboženské a nenáboženské. Perspektivně je nutno hledat taková morální pravidla, která by byla přijatelná pro všechny lidské bytosti.

Ekumenismus hledá možnosti pro organizační sjednocení náboženských zájmů ve světovém měřítku, ale také v občanské společnosti. V občanské společnosti hledá možné morální hodnoty a toleranci mezi nábožensky věřícími a nevěřícími, kteří žijí společně v nějaké společné státnosti nebo v politickém a správním systému. Je možno konstatovat, že v současném lidském světě plném různých rozporností náboženského a nenáboženského charakteru, duchovního i neduchovního, se potácejí miliardy lidských bytostí, a to vždy v jiné současnosti.

Je možno však konstatovat i to, že stále více se zvyšuje hodnota lidského života v demokratické občanské společnosti a stále se ještě snižuje v nedemokratické státnosti. Zvyšuje se i nerovnoměrnost životní úrovně a sociálních jistot a podmínky pro životní prostředí. Na planetě existují oblasti s vysokou a velice nízkou životní úrovní a rozdílností ve vzdělávacím procesu. Lidstvo sice přes období otrokářství, nevolnictví a poddanství dospělo k občanským právům, politickému stranictví a parlamentarismu a v současnosti i k přímé a nepřímé demokracii. Dospělo též k občanskému zrovnoprávnění mužů a žen, k právům dětí a k ochraně přírody. Legálně v řadě států vznikají rozdílně

sexuálně orientované skupiny, skupiny kuřáků a nekuřáků, ale i další menšinové skupiny, které jsou rozdílné od většinové společnosti.

Na jedné straně se lidská společnost sdružuje ve velké celky a na druhé se atomizuje a rozkládá na prvočinitele. Čím více lidské bytosti mohou svobodně jednat, tím více přestávají mít zájem o angažování se ve veřejném prostoru ve vlastním zájmu. Různé zájmové aktivity rozdělují, ale i sdružují a odsouvají přímé občanské a veřejné angažování do pozadí. Lidský svět se naplnil různými aktivitami, které někdy přecházejí až do různého druhu extremismu. Lidský svět na jedné straně pohlcuje jedince ve své reálné a nereálné podobě, aby je vždy „vyplivl“ na smrtelnou postel. Čím více se člověk soustřeďuje sám na sebe a své fyzické uspokojení, tím více jej pohlcuje současnost a současné blaho, ale tím více se mu vzdaluje smysl lidského bytí a existence. Lidský život se proměňuje ještě za života v odumírající proces a v nějakou nicotu. Lidská bytost se stává figurou, která automaticky provádí životní procesy a stává se automatem na konzumování potravy a vypouštění výkalů, na tělesné rozkládací procesy.

Zároveň však probíhá i opačný proces, kdy lidské duchovno narůstá v rámci biosféry a lidský poznávací proces se stále rozvíjí a lidské bytosti svou duchovností vytvářejí stále kvalitnější vědomostní obal, který přesahuje lidské generace a vytváří novou perspektivu, nebo také neperspektivu? Z lidského hlediska nelze dělat v tomto ohledu objektivní závěry.

NEGATIVNÍ JEVY SOUČASNOSTI

Evropská a americká civilizace a v ní přežívající zbytky předchozích se dostává do stagnačního stavu. Z demokracie, kterou vyprodukovala ve svém vrcholném stádiu, vznikla globální světové společenství, multikultura, společensky chaotický stav a různé protikladnosti. Stále narůstající lidský poznávací proces dospěl do stádia, kdy se objevily různé virtuální světy a kdy lidské duchovno dospělo do stavu, kdy je schopno své chorobné představy považovat za skutečnou realitu. Skutečnou realitou jsou zbraně hromadného ničení, ale nikoli nějaké představy kosmických válek a příšer. V jednadvacátém století se lidská bytost dostává do stavu, kdy lidský rozum a lidské emoce produkují nepravdivé vidění lidské duchovní a hmotné činnosti. Vedle průniku lidského poznání do světa atomů a buněk, ale i na práh kosmu, se zrodily i nereálné světy v lidské mysli. Vznikly též různé sociální sítě, kde se propojuje lidská realita s nerealitou a vytváří se deformovaný pohled na lidský život, který se však stává novou realitou v hmotném světě. Dřívější fantastové, věštcí, proroci se proměnili v politology, sociology a filozofy současnosti. Masová média se stala zprostředkovateli a občané příjemci masové dezinformace. V lidském světě se objevili moderní manipulátoři s veřejným míněním a manipulovatelné masy občanů, konzumentů nějakých účelových polopravd. Zformovala se globální, ale i lokální mocenská elita, která dokáže manipulovat s demokratickými prostředky a využívat je k tvorbě veřejného mínění. Účelem se stává přesvědčit a donutit občany přijmout za pravdu něco, co reálně pravdou není. V tomto novém lidském prostředí se odstraňuje lidská náboženská víra a z ní vyplývající morální zásady z lidského veřejného prostředí a sekularizace pak přináší lidskou svobodu bez nějakých morálních zábran, kdy o tom, co je morální nebo nemorální, rozhodují vždy nějaké lokální nebo globální většiny, složené z manipulovaných jednotlivců.

Lidstvo dospělo do stádia, kdy samo o sobě začalo vytvářet kolektivní mýty a tak směřovat k zatemnění lidských duchovních a rozumových schopností a dostávat se na okraj lidské duchovní bariéry, na okraj duchovní poruchovosti. Nehrozí již jen hmotná sebedestrukce jedince a kolektivu, ale i duchovní destrukce, lidsky psychologická a psychiatrická vadnost.

K možnosti různých katastrofických scénářů z hmotných příčin se přidružují i možné scénáře na základě duchovních vad lidské psychiky. Lidské pudy a emoce mohou vyústit v psychicky nevládnutelné situace lidského faktoru ve vesmíru. Vedle hlubiny nicoty v hmotném světě se otevřela i hlubina možných vad v lidském duchovnu a ztráta bariéry strachu z neznáma za vidinou pozemského ráje, a to v lidském pojetí nebe.

Mementem současnosti je terorista, pro kterého lidský život ztratil smysl, ale i životy jiných. Stejně tak je to i krysařova píšťalka, která vyluzuje líbivé a omamné zvuky vedoucí lidstvo na pokraj propasti!

Dezinformace

Dezinformace je klamná, lživá informace, jejímž cílem je ovlivnění myšlení (úsudku, názoru) jednotlivce, skupin jednotlivců, dílčí nebo celé společnosti. Dezinformace vyvolává zdání důvěryhodnosti a pravdivosti a ovlivňuje rozhodovací procesy v lidském společenství. Je protikladná k pravdivé informaci. Dezinformace se staly i účelovým prostředkem v různých zápasech mocenského charakteru v hybridním pojetí lidských procesů, vedených nenásilnými i násilnými prostředky. Jedná se o záměrně vyprodukované informace nebo pozměněné za účelem oslabení a zmatení protivníka. Síla dezinformace v globalizované lidské společnosti má mnohem větší účinek a rozsah než v lokálním prostředí.

Argumentační lež

Argumentační klam má za účel zmatení, obelstění a zneklidnění nějakých protivníků bez ohledu na realitu za nějakým účelem nebo prospěchem. Politické lživé a jiné klamání bývá obvykle součástí propagace, manipulace a nepravdivé argumentace. Jedná se vždy o záměrné vedení diplomatických a jiných jednání bez ohledu na pravdivost informací, ale z určitých klamných a nepravdivých hledisek. Společenské, vojenské a politické klamy mají za účel

Václav Ryneš

Paradigma a vize lidské společnosti

Přebal navrhl Žaneta Kortusová.

Redakce Stanislav Tumis.

Vydalo Nakladatelství EPOCH s. r. o.,
Kaprova 12, 110 00 Praha 1,
v roce 2019 jako svou 721. publikaci.

První vydání, 224 stran.

Sazbu a litografii provedlo studio Prestig.

Vytiskl Akcent tiskárna Vimperk, s. r. o.

NAKLADATELSTVÍ
EPOCH

Knihy Nakladatelství EPOCH můžete zakoupit
u svého knihkupce nebo si je lze objednat:
písemně na adrese: Kaprova 12, 110 00 Praha 1 – Staré Město,
telefonicky na čísle: 224 810 353,
e-mailem na adrese: objednavky@epocha.cz,
na internetové stránce: www.epocha.cz